

18 Δεκεμβρίου, 1996

[ΑΡΤΕΜΙΔΗΣ, ΝΙΚΟΛΑΪΔΗΣ, ΚΑΛΛΗΣ, Δ/στές]

ΕΔΑΕΥΑ ΞΥΛΟΥΡΓΙΚΕΣ ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΕΙΣ ΛΤΔ. ΚΑΙ ΑΛΛΟΣ,

Εφεσεσίοντες - Ενάγοντες.

v.

ΑΝΔΡΕΑ ΑΓΑΘΟΚΛΕΟΥΣ,

Εφεσίβλητου - Εναγόμενου.

(Πολιτική Έφεση Αρ. 9138)

Απόδειξη — Εταιρείες — Απόδειξη ύπαρξης εταιρείας — Μαρτυρία ότι η προβαλλόμενη ως εταιρεία διεξήγαγε εργασίες ως τέτοια, είναι αρκετή προς απόδειξη της ύπαρξής της.

- 5 *Εταιρείες — Απόδειξη ύπαρξης εταιρείας — Μαρτυρία ότι η προβαλλόμενη ως εταιρεία διεξήγαγε εργασίες ως τέτοια, είναι αρκετή προς απόδειξη της ύπαρξής της.*

10 Το πρωτόδικο Δικαστήριο αποδέχτηκε ότι η εφεσεσίονσα 1 - ενάγουσα εταιρεία απέδειξε την απαίτησή της αλλά απόρριψε την αγωγή, επειδή κατά το εύρημά του, απέτυχε να αποδείξει τη νομική της ύπαρξη και ικανότητα να συμβάλλεται.

15 Οι εφεσεσίοντες - ενάγοντες, εφείβησαν την απόφαση. Ο δικηγόρος τους, εισηγήθηκε ότι το εύρημα του πρωτόδικου Δικαστηρίου ήταν εσφαλμένο, διότι ενώπιόν του υπήρχε μαρτυρία από τον ίδιο τον εναγόμενο σύμφωνα με την οποία εδέχετο την ύπαρξή της και ότι λειτουργούσε σαν εταιρεία στη Ρόδο.

20 *Αποφασίστηκε ότι:*

- (1) *Μαρτυρία σύμφωνα με την οποία η προβαλλόμενη ως εταιρεία διεξήγαγε εργασίες ως τέτοια είναι αρκετή προς απόδειξη της ύπαρξής της.*

25

Η έφεση της εφεσεσίονσας-ενάγουσας 1 έγινε δεκτή, με έξοδα. Η έφεση του εφεσεσίοντα-ενάγοντα 2 απορρίπτεται χωρίς διαταγή για έξοδα.

Αναφερόμενες υποθέσεις:

Queen v. Langton [1876] 2 Q.B.D. 296,

K.N.G. Autoparts v. Ιωάννου (1996) 1 Α.Α.Δ. 689,

5

Lioufis and Co. Ltd v. Ανδρονίκου και Άλλου (1996) 1 Α.Α.Δ. 773.

Έφεση.

10

Έφεση από τους ενάγοντες κατά της απόφασης του Πλήρους Επαρχιακού Δικαστηρίου Λεμεσού (Ηλιάδης, Π.Ε.Δ. και Παμπαλλής, Ε.Δ.) που δόθηκε την 1ην Φεβρουαρίου, 1994 (Αρ. Αγωγής 5285/90) με την οποία απορρίφθηκε η αξίωσή τους για το ποσό των Λ.Κ. 7.070 το οποίο έδωσαν στον εναγόμενο για την πληρωμή εξόδων του εργοστασίου και επιχειρήσεως των.

15

Γ. Πελαγίας, για τον Εφεσείοντα.

Αυτοπροσώπως ο Εφεσίβλητος.

20

Cur. adv. vult.

ΑΡΤΕΜΙΔΗΣ, Δ.: Την ομόφωνη απόφαση του Δικαστηρίου θα δώσει ο Δικαστής Π. Καλλής.

25

ΚΑΛΛΗΣ, Δ.: Με αγωγή τους που καταχώρησαν στο Επαρχιακό Δικαστήριο Λεμεσού οι ενάγοντες-εφεσείοντες αξίωναν το ποσό των Λ.Κ.7,070, το οποίο "οι ενάγοντες και/ή ο ενάγων 2 δια λογαριασμό των εναγόντων 1 έδωσαν εις τον εναγόμενο ίνα χρησιμοποιηθούν υπό του εναγομένου προς πληρωμή των εξόδων του εργοστασίου και επιχειρήσεως των εναγόντων 1 υπό την ιδιότητα του αντιπροσώπου".

30

Το πρωτόδικο δικαστήριο απέρριψε την αγωγή επειδή η ενάγουσα εταιρεία απέτυχε να αποδείξει τη νομική της ύπαρξη και την ικανότητά της να συμβληθεί με τον εναγόμενο. Σύμφωνα με το πρωτόδικο δικαστήριο η σύσταση και νομική ύπαρξη μιας εταιρείας αποδεικνύεται με την έκδοση σχετικών πιστοποιητικών από τον Έφορο Εταιρειών (Βλ. Άρθρο 15(1) του Περί Εταιρειών Νόμου, Κεφ. 113). Η νομική ικανότητα μιας εταιρείας να συναλλάσσεται βασίζεται στην επίσημη εγγραφή της και τη συνέχιση της ύπαρξής της. Στην παρούσα περίπτωση - συνεχίζει το πρωτόδικο δικαστήριο - έχει δοθεί προφορική μαρτυρία από τον ενάγοντα 2 για την εγ-

35

40

5 γραφή και σύνθεση της ενάγουσας εταιρείας χωρίς να έχουν προ-
σκομισθεί τα απαραίτητα επίσημα έγγραφα. Η μαρτυρία αυτής της
φύσης είναι δευτερεύουσα μαρτυρία και δεν έχει προβληθεί οποι-
οσδήποτε λόγος για τη μη δυνατότητα παρουσίασης της πρωτότυ-
πης μαρτυρίας.

10 Παρά την πιο πάνω κατάληξη του το πρωτόδικο δικαστήριο
προχώρησε στην αξιολόγηση της μαρτυρίας που είχε παρουσια-
σθεί. Με βάση την αξιολόγησή του έκρινε ότι αν οι ενάγοντες επι-
τύγχαναν στην αγωγή τους θα εκδιδόταν απόφαση υπέρ τους για
“(1) £2.851.395 μίλς, (2) \$900, (3) 5.476.10 δραχμές”.

15 Με βάση τις διαπιστώσεις του πρωτόδικου δικαστηρίου τα πιο
πάνω ποσά είχαν δοθεί από τον ενάγοντα 2 στον εναγόμενο κυρίως
για τα έξοδα του εργοστασίου της ενάγουσας 1 στη Ρόδο.

20 Η παρούσα έφεση στρέφεται εναντίον του μέρους της πρωτόδι-
κης απόφασης με την οποία είχε απορριφθεί η αγωγή επειδή οι ενά-
γοντες απέτυχαν να αποδείξουν την νομική ύπαρξη της ενάγουσας
1. Στρέφεται, επίσης, εναντίον του μέρους της απόφασης που σχε-
τίζεται με το κονδύλι (3), πιο πάνω. Υποστηρίχθηκε ότι αντί του
ποσού των 5.476.10 δραχμών, το οποίο έχει επιδικασθεί, έπρεπε να
είχε επιδικασθεί ποσό 5.476.981 δραχμών το οποίο ο εναγόμενος
είχε παραδεχθεί ότι εισπράξε.

25 Ο ευπαίδευτος συνήγορος των εναγόντων-εφεσειόντων υποστή-
ριξε ότι ενώπιον του πρωτοδίκου δικαστηρίου υπήρχε μαρτυρία
από τον ίδιο τον εναγόμενο, σύμφωνα με την οποία ο τελευταίος
εδέχεται την ύπαρξη της ενάγουσας 1 εταιρείας. Υπήρχε, επίσης,
30 μαρτυρία, και πάλιν από τον εναγόμενο, ότι η ενάγουσα 1 εταιρεία
λειτούργουσε στη Ρόδο ως εταιρεία.

35 Αναφορικά με το πιο πάνω κονδύλι (3) της απόφασης ο ευπαί-
δευτος συνήγορος των εφεσειόντων υπόδειξε ότι ο εναγόμενος δέ-
χθηκε στη μαρτυρία του (βλ. σελ. 32 των πρακτικών) ότι είχε ει-
σπράξει ποσό 5.356.981 δραχμών και το πρωτόδικο δικαστήριο
έκαμε ανάλογη διαπίστωση με βάση την παραδοχή του εναγόμενου
(βλ. σελ. 15 της απόφασης). Επίσης το πρωτόδικο δικαστήριο δια-
πίστωσε ότι ένα άλλο ποσό 120,000 δραχμών δόθηκε από τον ενά-
40 γοντα 2 στον εναγόμενο στη Ρόδο για τα έξοδα του εργοστασίου
της ενάγουσας 1 εταιρείας. Η επιδίκαση ποσού 5.476.10 δραχμών
αντί ποσού 5.476.981 δραχμών ήταν, σύμφωνα με τον ευπαίδευτο
συνήγορο, εσφαλμένη.

Σε σχέση με το πρώτο σκέλος της έφεσης έχει νομολογηθεί ότι μαρτυρία σύμφωνα με την οποία η προβαλλόμενη ως εταιρεία διεξήγαγε εργασίες ως τέτοια, ήταν αρκετή προς απόδειξη ύπαρξης της εταιρείας (βλ. *Queen v. Langton* [1876] 2 Q.B.D. 296, *K.N.G. Autoparts v. Ιωάννου* (1996) 1 Α.Α.Δ. 689 και *Lioufis and Co. Ltd v. Ανδρονίκου και Άλλου* (1996) 1 Α.Α.Δ. 773). 5

Εξέταση των πρακτικών της διαδικασίας μας έχει οδηγήσει στη διαπίστωση ότι πράγματι υπήρχε μαρτυρία από τον ίδιο τον εναγόμενο η οποία καταδειχνει ότι ο τελευταίος εδέχτο την ύπαρξη της ενάγουσας 1 εταιρείας και ότι η τελευταία λειτουργούσε στη Ρόδο ως εταιρεία, όπως ήταν και η θέση του ευπαίδευτου συνήγορου των εφεσείοντων. 10

Υπό το φως της πιο πάνω διαπίστωσής μας κρίνουμε πως η κατάληξη του πρωτόδικου δικαστηρίου ότι η ύπαρξη της εταιρείας δεν είχε αποδειχθεί, ήταν εσφαλμένη. 15

Σε σχέση με το δεύτερο σκέλος της έφεσης κρίνουμε πως, λαμβανομένων υπόψη των πιο πάνω διαπιστώσεών του, το πρωτόδικο δικαστήριο εσφαλμένα επεδίκασε ποσό 5.476.10 δραχμών αντί του πιο πάνω ποσού των 5.476.981 δραχμών. 20

Σύμφωνα με την έκθεση απαιτήσεως (βλ. παράγραφο 5) οι αιτούμενες θεραπείες είχαν επιδιωχθεί προς όφελος της ενάγουσας εταιρείας και/ή προσωπικά προς όφελος του ενάγοντα 2. Το πρωτόδικο δικαστήριο μετά που είχε διαπιστώσει ότι οι επιδικες πληρωμές έγιναν από τον ενάγοντα 2 εκ μέρους της ενάγουσας 1, έκρινε ότι ο ενάγων 2 “δεν νομιμοποιείται στη διαδικασία των απαιτούμενων ποσών τα οποία μπορούσαν να απαιτηθούν μόνο από την ενάγουσα 1 εταιρεία”. 30

Με βάση λοιπόν την πιο πάνω διαπίστωση του πρωτόδικου δικαστηρίου τα πιο πάνω ποσά θα επιδικασθούν υπέρ της ενάγουσας 1 εταιρείας. 35

Για τους πιο πάνω λόγους η έφεση επιτυγχάνει. Η πρωτόδικη απόφαση παραμερίζεται. Εκδίδεται απόφαση υπέρ της εφεσείουσας-ενάγουσας 1 και εναντίον του εφεσίβλητου-εναγόμενου με έξοδα τόσο πρωτόδικα όσο και έφεσης για τα πιο κάτω ποσά: 40

- (1) £2,851.395 μιλς.
- (2) \$900.
- (3) 5.476.981 δραχμές.

Τα έξοδα να υπολογιστούν από τον Πρωτοκολλητή.

Η έφεση του ενάγοντα 2 απορρίπτεται. Καμιά διαταγή για τα έξοδα της πρωτόδικης διαδικασίας και έφεσης.

5

*Η έφεση της εφεσείουσας-ενάγουσας 1 επι-
τυγχάνει με έξοδα. Η έφεση του εφεσείοντα-
ενάγοντα 2 απορρίπτεται χωρίς διαταγή για
έξοδα.*